

Brandforsikkring." (Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2033—34).

Steen: Man seer af Motiverne til dette Lovforslag, at det er foranlediget deels derved, at man har fundet Oprettelsen af et lignende Repræsentantskab for Landets Brandforsikringsvæsen hensigtsmæssig, og deels derved, at der her i Rigsdagen er faldet Udtalelser, som gif i lignende Retning, og at disse Udtalelser have fundet Medhold i det Mindste for en meget overveieende Deel ved Regeringens Henvendelse til de forskjellige Kjøbstæder. Jeg skal imidlertid dog bemærke, at jeg har en lille Tvivl om, hvorvidt dette Lovforslag er rigtigt under de bestaaende Anordninger, der gjælde for Kjøbstædernes Brandforsikkring. Der er nemlig den meget store Forskiel mellem Brandforsikringsvæsenet paa Landet og det i Kjøbstæderne, at det paa Landet er frit, medens det i Kjøbstæderne er tvungent, idet ifølge Forordningen af 29de Februar 1792 § 1 alle Kjøbstadbygninger i Danmark skulle være forsikrede i den samme Brandforsikringsanstalt og være gjensidig forsikrede. Regeringen har saaledes taget Bestyrelsen af disse Brandforsikringsforhold i sin Haand, og de have derfor steds været henlagte under Justitsministeriets Overbestyrelse; jeg kan nu ikke skjønne rettere, end at, naar Forholdet er saaledes tvungent, vil det ikke være rigtigt her at indbringe en Selvbestyrelse eller Noget, der tilnærmelsesviis ligner en saadan, naar det ikke tillige gjøres muligt for Interessenterne, forsaavidt de ikke ere tilfredse med den Bestyrelse, der paa denne Maade anordnes, da at træde ud af Forbindelsen. Det forekommer mig, at det er principstridigt at indrette et Repræsentantskab, der skal have væsentlig Indflydelse paa Overbestyrelsen af disse Forhold, naar det ikke tillige siges, at herefter skal det staae Kjøbstadborgerne frit for at assurere deres Eiendomme, hvor de ville. Det er ikke blot udtrykkelig i den nævnte Lovs § 1 paatvundet, at de skulle assurere i den sælles Brandforsikringsanstalt, men endvidere er det i § 4 udtrykkelig forbudt desuden paa anden Maade at forsikre i noget andet enten indenlandst eller udenlandst Selskab. Det er saaledes et tvungent Forhold,

der forekommer mig aldeles ikke at stemme med, at man opretter et Repræsentantskab og indretter en Selvregjering i dette Forhold. Det er derfor min Mening, at man maa følge en af de to Veie, enten at opgibe at vedtage Lovforslaget eller gribe Leiligheden til at staae Frihed tilveie i dette Forhold. Jeg skal nu ikke nægte, at da der fra forskjellige Sider er hittret Dnske om en saadan Repræsentation, vilde det være det Rigtigste at gaae den sidste Veie, og det forekommer mig, at der er saa meget større Grund dertil, som det formeentlig maa siges, at i Henshold til Grundlovens § 92, hvorefter Borgerne have Ret til uden foregaaende Tilladelse at indgaae Foreninger i ethvert lovligt Diemed, maa det ogsaa være Borgerne i Kjøbstæderne tilladt at indgaae Foreninger om indbyrdes Assurance, eller paa anden Maade at ordne deres Assuranceforhold. Den Omstændighed, at den Lov, hvorpaa Evangen er grundet, skriver sig fra Slutningen af forrige Aarhundrede, gjør det i høi Grad rimeligt, at der er ikke saa saa Forhold i saa Henseende at rette paa i Nutiden, og jeg skulde derfor henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke vilde være langt rigtigere at tage hele Brandforsikringsvæsenet i Kjøbstæderne under Overveielse end at vedtage en saadan Lov med Hensyn til et enkelt Punkt af samme; men hvis man endelig vil fastholde Lovforslaget, skal jeg i alt Fald, hvis et Udvalg ikke bliver nedsat, tillade mig at stille Evningsforslag om, at Assurancevæsenet for Kjøbstadbygningerne frigjøres.

Winther: Jeg kan i det Hele være enig med den ærede sidste Taler om nærværende Lovforslag, men jeg finder dog, at det vilde være det Hensigtsmæssigste, om Overgangen til Frihed skete succesfrit, idet man lod Regeringen vedblive i nogen Tid at have et Tilsyn med eller endog saa Bestyrelse af Kjøbstædernes Brandforsikringsvæsen, og at der altsaa først udnævntes et Repræsentantskab af Justitsministeren, forinden den selvstændige Frihed blev givet. Nu er engang Forholdet saaledes ordnet, at Bestyrelsen har været ganske overladt Regeringen, og der kan være adskillige Forhold at rette, forinden Afgangen til Forsikkring gives